

Unessa Miksi? Nainen kysyi nähdessään rinnastaan töröttävän korkkiruuvien kahvan. Veri valui hitaasti pitkin hänen leukapieltään ja kylmän väreet tekivät paikallaan pysymisestä lähes mahdotonta. Hän ei ollut tuntenut miestä entuudestaan, vain nähnyt hänet aikaisemmin istumassa samassa pöydässä viikosta toiseen. Ravintolassa jossa hän itse työskenteli, vuodesta toiseen. Mies ei ikinä tilannut mitään, istui vain hiljaa. Kukaan ei tuntunut kiinnostavan mieheen huomiota, kukaan muu kuin hän. Nainen oli viimein kerännyt rohkeutensa ja ajatellut vain mennä tervehtimään. Esittäytyä samalla, olihan hänellä nyt vapaa ilta, eikä ollut mitään väärää tutustua asiakkaisiin. Mies ei ollut komea, mutta jokin hänessä vetosi naiseen tavalla, josta hän oli yksinäisinä iltoina unelmoinut. Hän huomasi, ettei pitänyt vain miehen olemuksesta. Hän tiesi ensi hetkestä, että he ajattelisivat asioistakin samalla tavalla. Tavalla jolla muut ihmiset eivät ehkä ajatelleet. Yksi asia johti toiseen, ja pian hän huomasi olevansa miehen kotona. Asumus oli yhtä arvoituksellinen kuin mieskin. Ei todellakaan mikään peräkammarin pojan asunto, siisti omakotitalo arvostetulla alueella. Koti oli kuitenkin siisti, ehkä vähän liiankin siisti. Ei koriste-esineitä, kasveja, ei mitään mikä heijastaisi miehen intohimoja tai harrastuksia. Koti oli arvoitus, yhtä suuri kuin itse mieskin. Ehkä mies oli vasta muuttanut? Ei, hän oli käynyt ravintolassa pitkään. Oliko mies muuttamassa? Jos niin, hän oli onnekas, että oli tehnyt siirtonsa ennen kuin mies muuttaisi. Nainen odotti siroasti sohvan reunalla istuen, tunnusteli sohvan sileää nahkaverhoilua. Se tuoksuikin nahalta, ei mikään keinotekoinen, aito niin kuin hän oletti miehenkin olevan. Miksi hän tunsu itsensä niin hermostuneeksi? Hän haistoi vaivihkaisesti kainaloaan, ei kai hän vain hikoillut? Kämmenet ainakin hikoilivat ja vatsassa tuntui perhosiä. Mies palasi keittiöstä, tuoden mukanaan viinilasit ja pullon. Ei mitä tahansa pulloa, se vaikutti kalliilta. Nainen hymyili, niin miehelle kuin pullollekin, ei kierteitä pullon kaulassa. Miehellä täytyi olla viinin suhteen hyvä maku. Ei mitään Alkon halpaa kyykkyviiniä, vaan varmasti tuotu ulkomailta erityistä tapahtumaa varten. Nyt mies tarjosi sitä hänelle, hän oli siis tuo erityinen tapahtuma, nainen hymyili ajatukselle. Mies kaatoi viiniä hieman lasiin, pyöritti sitä ja maistoi. Mies loi merkitsevän katseen häneen, samanlaisen joita hän oli ravintolassa melkein joka ilta saanut, tällä kertaa hän ei punastunut, ei kääntänyt katsettaan, vaan vastasi siihen häpeilemättä. Nainen hymyili. Illasta tulisi ikimuistoinen. Kaadettuaan viinit lasihin mies istuutui hänen vierelleen, venyttäen kätensä hänen harteilleen. Perhoset naisen vatsassa kiihdyttivät villiin tanssiin, hänen nojautuessa miehen rintaa vasten, ja vei viinilasin huulilleen. Täydellistä, kaikki tuntui täydelliseltä. Vain he kaksi, nauttimassa viinistä ja toistensa seurasta. Miksei hän ollut tutustunut mieheen aikaisemmin, mikä ihme häntä oli estänyt? Nainen joi lasinsa tyhjäksi ja irtautui miehen halauksesta. Hänen täytyi käydä vessassa seuraavaa siirtoa varten. Hän tunsu itsensä aivan teinitytöksi, ei muistanut milloin viimeksi olisi tuntenut näin. Tuntenut leijuvansa odotuksesta. Hän nousi ylös, viivytellen, varmisti että mies näki hänen parhaan puolensa. Hän oli pukeutunut vartaloa nuolevaan mekkoon. Mekkoon jota hän oli ihaillut monta kerta kotonaan peilistä. Se tuntui aina olevan liian juhlallinen tilaisuuksiin, minne hän oli menossa. Nyt hän oli onnellinen, että oli viimein pukeutunut sen ylleen. Oliko kohtalolla sormensa pelissä? Hän tunsu miehen katseen selässään, kulkiessaan pienessä hiprakassa kohti eteistä, jossa oli vessan nähnyt. Nainen otti laukkunsa naulakosta ja vei sen mukanaan kylpyhuoneeseen. Hän istuutui, ja kaivoi puhelimensa laukusta, tarkisti siihen tulleet viestit. Kirjautui sitten Facebookiin, päivitti tilansa. Sinkkuus oli kohta ohi, pahoitteletut kaloille. Muutama hymynaama ja pienen epäroinnin jälkeen hän julkaisi sen. Nainen huuhteli vessan ja tarkisti peilistä meikkinsä. Levitti hieman puuteria otsaan, nipisti poskia ja ihaili aikaansaannostaan. Hän rohkaisi itseään hymyilemällä, lähettäen lentosuudelman ja iskemällä silmää kuvajaiselleen. Aivan kuin Marilyn, joskus iäisyys sitten, nainen ajatteli. Nauroi sitten hiljaa ja

tuuletti käsillä kasvojaan, rauhoittuakseen hieman. Hän kuuli heti oven avattuaan, musiikin. Klassista. Se oli säädetty hiljaiselle, jotta he pystyisivät keskustelemaan. Olohuoneessa ei ollut kuitenkaan ketään, valaistus oli himmennetty ja nainen näki vielä äskettäin suljettuna olleen oven raosta, kynttilän tunnelmallisen lepatuksen. Mies todellakin teki kaikkensa, tehdäkseen illasta täydellisen. Hän huhui miestä työntäessään oven kokonaan auki ja astui makuuhuoneeseen. Hän oli odottanut näkevänsä miehen, ehkä sängyllä odottamassa, ei todellakaan mitään tällaista. Ei sänkyä, ei mitään kalusteita. Ainoastaan vihreä muovinen pressu lattialla. Hän kääntyi ja kirkaisi. Mies seisoj hänen takanaan ja iski häntä rintaan jollain esineellä. Ilma katosi keuhkoista, naisen kaatuessa selälleen muovin päälle. Nainen yritti hapuilla esinettä rinnastaan, korkkiruuvien puisesta kahvasta ei saanut otetta, se oli liukkaana hänen omasta verestään. Nainen henkäisi kauhuissaan, hän ymmärsi kuolevansa, "miksi?" "Miksi? Mitä? Et sinä ymmärtäisi. Et ymmärtänyt koko liiton aikana." Mies sanoi katkeruutta äänessään. Nainen haukkoi henkeään, hän oli omassa yksiossä. "Saatana, mikä uni." Nainen sanoi itselleen, raottaessaan kaulustaan varmistaen, ettei hänellä ollut reikää rinnassaan. Uni oli tuntunut niin todelliselta, hän jopa tunsu mihin korkkiruuvu oli iskeytynyt. Hän oli kokonaan hiestä märkä, nainen oli nukahtanut lempi mekko päällään ja totta kai mennyt pilaamaan sen. Ainakin se pitäisi pestä, nainen kiroi. Häntä huimasi, mitä eilen oli tapahtunut? Hän huomasi käsilaukkunsa lattialla sängyn vieressä, kännykkään oli tullut yön aikana useita viestejä. Heli oli kommentoinut, ihanaaaaa. Soita heti. Kymmeniä tykkäyksiä, viestiin jonka hän oli unessa laittanut. Unessa, jonka aikana hän oli kokenut, rakastumisen, pettymyksen ja kuoleman. Miten hän oli viestin laittanut?